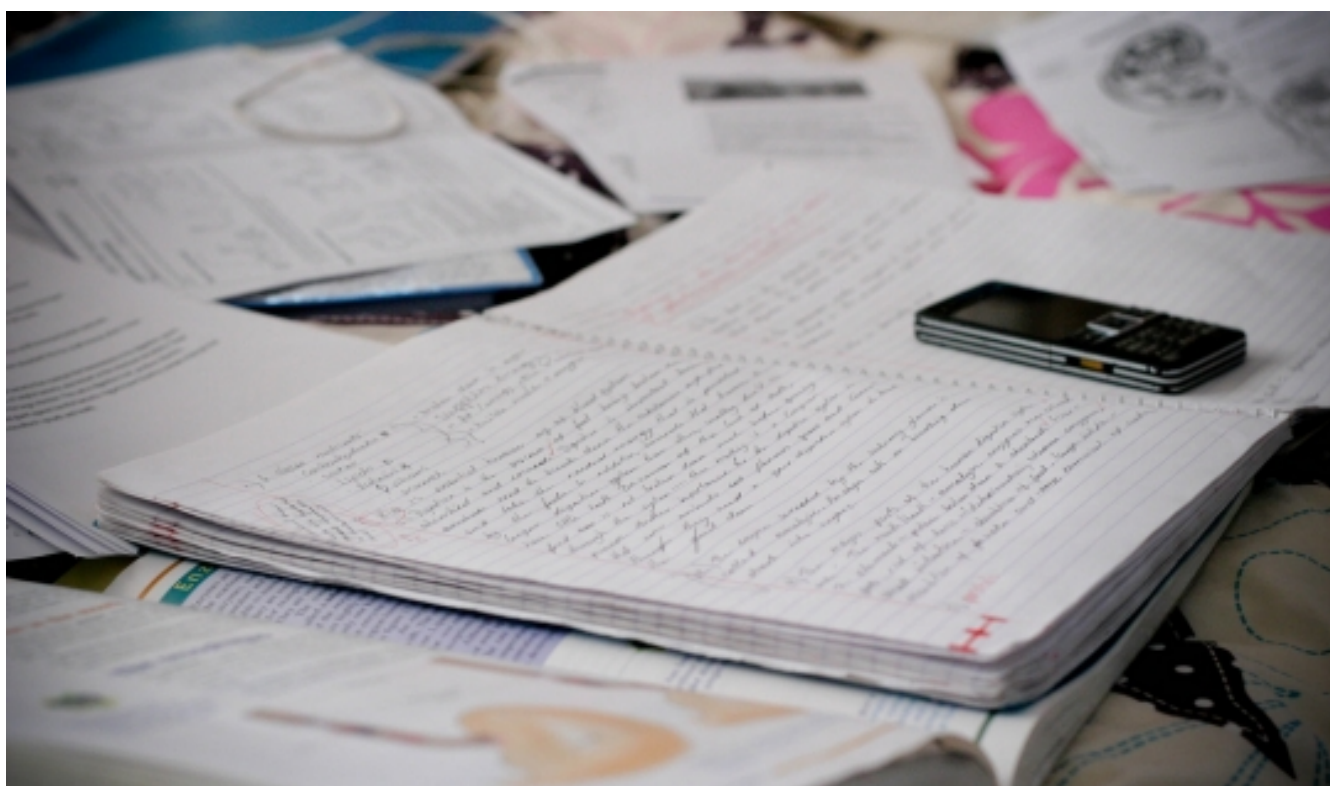

Voluntariat: benefici propi o ajuda real?

12/02/2017

Voluntariat: benefici propi o ajuda real?

Resum:

Laura Casas reflexiona sobre les motivacions reals de molts voluntariats i de les entitats que n'acullen.

Laura Casas Clarà

[@casettina](#)

Periodista i comunicadora vinculada al tercer sector. Actualment a Lluïsos de Gràcia i al Protesta, festival internacional de cinema de crítica social.

[més articles de Laura Casas Clarà](#)

Quan em pregunten per la meva experiència de voluntariat europeu sempre dic que va ser una oportunitat. Els que segueixin preguntant sabran què vaig fer, com ho vaig fer i perquè ho vaig fer. Però si no ho fan probablement es quedin amb la imatge preconcebuda i idíl·lica que tenim dels voluntaris dins de l'imaginari col·lectiu. I aquesta imatge segurament no té res a veure amb la majoria de motivacions que ens porten a participar en un Camp de Treball o a fer un Voluntariat Europeu.

Ningú s'escandalitzarà a hores d'ara si dic que, per sobre de tot, el meu voluntariat va sorgir d'una necessitat egoista. Dit això m'agradaria que es fes l'exercici pràctic d'alliberar el mot egoisme de la càrrega negativa de la qual va acompanyada. I, per què va ser egoista deixar la feina, el pis i sortir de la meua zona de confort per anar-me'n un any a treballar en projectes de desenvolupament comunitari? Perquè en el fons responia a una inquietud i necessitat exclusivament personal meua: la necessitat de marxar.

Tampoc sorprendrà que, el primer que faci una entitat sense ànim de lucre en plantejar-se participar en un projecte d'aquest tipus – rebent, enviant voluntaris o organitzant camps de treball – sigui fer números. El cost de coordinar voluntaris, econòmic i de desgast personal, ha de compensar a l'entitat en un sector que, com sabem tots, no va sobrat de recursos. És cert, que tenir voluntaris és enriquidor i una experiència d'intercanvi cultural, però per sobre de tot és un mitjà més de subsistència.

Per tant, hi ha una connexió i un compromís entre les diferents parts: ens necessitem mútuament per satisfer unes necessitats.

Quan em pregunten pel meu Voluntariat Europeu no ho edulcoro gens. L'organització on vaig estar no tenia molta experiència en rebre voluntaris, però si moltes ganes de treballar i, sobretot, d'estar a l'altura de les expectatives de cada un de nosaltres. Això els hi va generar molts mal de cap per no poder arribar a donar resposta a totes les nostres inquietuds. Els preocupava que estiguéssim contents, també, perquè érem una part important d'entrada d'ingressos i si marxàvem o no valoràvem positivament l'experiència podrien quedar fora del programa. I no em sembla gens escandalós que en parléssim obertament.

Aquesta meua necessitat individual va ajudar a mantenir un projecte d'intervenció comunitària i educació en valors de gènere. Això va fer arribar un coneixement a les escoles i va incentivar que a les aules es parlés d'equitat de gènere. I el meu és només un petit exemple per veure que al final el voluntariat està motivat i generat per necessitats individuals però que acaben tenint una repercussió col·lectiva.

La motivació i la mobilització del voluntariat són una de les coses que, encara avui em segueixen fascinant més, però també penso que hem de deixar-ho de veure exclusivament com un gest altruista. Ho estem fent perquè alguna cosa ens indigna, ens rosega per dins, ens fa il·lusió o simplement ens crea curiositat perquè no es coneix. I precisament per això actuem. I també per això el voluntariat segueix sent una força transformadora tan potent i imprescindible. Hi ha coses que les fem perquè escollim fer-les i això garanteix un grau de compromís i de motivació molt grans.

Estem parlant d'un sector imperfecte. Com tots. Però, al final, encara que la repercussió de la feina feta per un voluntari no sigui immediata ni tangible, no tinc cap dubte de què la seva repercussió serà real. A mi, per exemple, em va fer tornar les ganes de seguir treballant dins del tercer sector associatiu i de seguir sent voluntària en el meu temps lliure. I aquí estic. I si a més a més la meua feina pot servir d'alguna manera per transformar i fer revolucionar la realitat on vivim, des de les nostres vivències pròpies, la repercussió haurà estat real.

URL d'origen: <https://xarxanet.org/opinio/voluntariat-benefici-propi-o-ajuda-real>